ΕΜΠΝΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΤΟ "ΤΕΡΑΣ„ ΤΟΥ ΛΟΧ - ΝΕΣΣ ΕΧΕΙ ΚΑΙ...ΣΤΕΝΟΝ ΣΥΓΓΕΝΗ ΚΑΠΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑΝ

ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΡΕΥΜΑ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ

ΟΣΤΕΡΣΟΥΝΔ, (Σουηδία).— Τὸ «τέρας τοῦ Λόχ-Νέσς» τῆς Σκωτίας, φαίνεται, ὅτι ἔχει κάποιον ...στενὸν συγγενῆ εἰς Σουηδίαν, ἂν πιστεύσῃ κανεὶς τὰ λεγόμενα τῶν Σουηδῶν ἁρμοδίων τοῦ τουρισμοῦ.

Πράγματι, οὗτοι πιστεύουν, ὅτι ἕνα «ζωντανὸν τέρας, μήκους περίπου 35 μέτρων», ἴσως εἶναι τοῦ ἰδίου τύπου μὲ τὸ τῆς Λίμνης Νὲς τῆς Σκωτίας καὶ ἐξ ἴσου δειλόν, ὡς ἐκεῖνο!

Μολονότι, ὅμως, τὸ Σουηδικὸν «τέρας», τὸ ὁποῖον ζῇ εἰς τὴν λίμνην Στόρσγιαρν τοῦ Ὄσπερσουνδ ἔχει νὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ δύο περίπου δεκαετίας, προσελκύει συνεχῶς καὶ μεγαλείτερον ρεῦμα τουριστῶν εἰς τὴν περιοχήν.

Φυσικά, τὸ Σουηδικὸν «τέρας τοῦ Λόχ-Νέσς» κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν τουριστικῶν ἀξιοθεάτων τῆς περιοχῆς, οἱ δὲ ἐπίσημοι τοῦ Τουρισμοῦ δὲν παραλείπουν νὰ γράφουν μὲ μεγάλα γράμματα εἰς τὰ πολυτελῆ διαφημιστικὰ τουριστικὰ φυλλάδιά των: «Δυστυχῶς, δὲν βλέπουν ὅλοι οἱ τουρίσται τὸ τέρας τῆς λίμνης Στόρσγιαρν, ἀλλὰ συμβαίνει νὰ ἐπισημαίνεται καὶ αὐτὸ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν».

Φυσικά, οἱ Σουηδοὶ ἁρμόδιοι γίνονται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἀσαφεῖς καὶ ἀοριστολόγοι, ὅταν περιγράφουν τὸ τέρας, δικαιολογοῦν δὲ τὴν ἀοριστολογίαν των μὲ τὸ ὅτι τὸ «τέρας» ἐμφανίζεται μόνον ἀφοῦ δύσῃ ὁ ἥλιος.

—Ἀλλὰ γνωρίζομεν — προσέθεσεν εἷς ἐκπρόσωπος τοῦ Τουρισμοῦ — ὅτι εἶναι, πάντως τεράστιον καὶ πάρα πολὺ ἀγριωπόν. Θὰ ἠμποροῦσα νὰ εἴπω, ὅτι ὁμοιάζει πρὸς τὸ τέρας τοῦ Λόχ-Νέσς, καὶ δὲν θὰ ἐξεπλησσόμην ἂν ἀπεκαλύπτετο, ὅτι τὰ δύο τέρατα ἔχουν... συγγένειαν μεταξύ των!...

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδεὶς φαίνεται νὰ γνωρίζῃ πότε ἐνεφανίσθη διὰ πρώτην φορὰν τὸ τέρας τῆς λίμνης Στόρσγιαρν. «Πάντως, αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ συνέβη πρὸ 100 ἐτῶν τοὐλάχιστον», λέγουν οἱ ἐντόπιοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανοι, διότι ἔχουν ἕνα τέτοιο τέρας εἰς τὴν περιοχήν των. Ἐπίσης, εἶναι λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι μία ἑταιρεία, σχηματισθεῖσα τῷ 1894 μὲ σκοπὸν νὰ συλλάβῃ τὸ τέρας, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς εἰς τὴν προσπάθειάν της καί, φυσικά, ἐχρεωκόπησαν. Ἤδη, εἰς τὴν περιοχὴν ἔχει ἀνοιχθῆ μουσεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται πολλὰ ἐκ τῶν ἀντικειμένων, ποὺ ἐχρησιμοποίησεν ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία διὰ νὰ συλλάβῃ τὸ τέρας.

Μολονότι, ὅμως, οἱ νεώτεροι τὴν ἡλικίαν κάτοικοι δυσπιστοῦν ἢ καὶ γελοῦν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς παρουσίας ἑνὸς τοιούτου τέρατος, οἱ παλαιότεροι ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν εἰς τὴν ὕπαρξίν του —ἢ νὰ προσποιοῦνται ὅτι πιστεύουν.

ΙΑΤΡΟΙ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος, τ. ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του Ραδινοῦ 16 καὶ Μαιζῶνος γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καίσαρη (Ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24-22.

***

Τὰ Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια τοῦ ἰατροῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ μετεφέρθησαν παραπλεύρως εἰς τὴν λευκὴν πολυκατοικίαν (α' ὄροφος), ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 48. Τηλέφωνον οἰκίας 36-66, Ἐργαστηρίων 40-46.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — ΚΕΚΚΑ, ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἁγ. Νικολάου 46, τηλ. 61—01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου) τηλ. οἰκίας 24—22.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ — ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται Ἁγίου Νικολάου 41, τηλ. 46-66.

***

Ὁ Παθολόγος ἰατρὸς Ν. ΑΝ. ΤΣΙΛΙΡΑΣ εἰδικὸς Στομαχοεντερολόγος — ἡπατολόγος δέχεται Κανάρη 49, τηλ. 39-33 τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Φεραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

***

Δρ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΣΟΛΩΜΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ κλινική του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση 35, τηλ. 56—10.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην Ὑψηλάντου 216 καὶ Γούναρη τηλ. 54-25.

***

Οἱ ὀδοντίατροι ΣΤΑΜΑΤΗΣ & ΘΕΟΔΩΡΑ ΣΚΟΥΡΑ μετέφεραν τὸ ἰατρεῖον των εἰς τὴν Πλατεῖαν Γεωργίου Α' ἀριθ. 27, πολυκατοικία Κωνσταντάρα, τηλ. 36-89.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 ἰατρεῖον του (Ἐναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου). Τηλ. 21—81 καὶ 92—45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας ἰατρείου 8—1 καὶ 4—8 μ. μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων ταμείων ὑγείας.

***

Ὁ Δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του Κορίνθου 220, τηλ. 28-77.

***

Ὁ Καρδιολόγος ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὸν 2ον ὄροφον τῆς νέας πολυκατοικίας πλατείας Γεωργίου Α', Μαιζῶνος 94, τηλ. 24—45.

***

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΠΑΡΧΑΣ εἰδικὸς Παιδίατρος, δέχεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181β ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8—1 καὶ 5—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 52—72.

***

Ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΦΛΟΓΕΡΑΣ, ἰατρὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, Γεροκωστοπούλου 29, τηλ. 36—88.

***

ΓΟΒΔΕΛΑΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ ἰατρὸς Παθολόγος, παραιτηθεὶς ἐκ τῆς αἱμοδοσίας τοῦ Ε.Ε.Σ. δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Κορίνθου 348, τηλέφ. 55—21 καὶ 32—12 καθὼς καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ λοιπῶν ταμείων.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ, Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλέφ. 49-22, οἰκίας 49-23.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου— κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (Ἐναντι Δημαρχίας), τηλ. 72-058.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ἰατρὸς δερματολόγος — ἀφροδισιολόγος. Αἰσθητικὴ δερματολογία (ἀποτριχώσεις κλπ.), σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20, τηλ. 20-14.

***

Ὁ ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ ἀπὸ 4—8 εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—01, τηλ. οἰκίας 37—02.

***

Ὁ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ἰατρὸς ΑΛΚ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ρ. Φεραίου 50α, τηλ. 22—72 καὶ 40—81.

***

Ἡ ὀδοντίατρος Δρ ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ ἐπὶ διετίαν βοηθὸς Προσθετικῆς τῆς ὀδοντιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας), δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Βότση 17, τηλ. 53-00.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ — χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—02.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρ. Φεραίου 70, τηλέφ. 36-32.

***

Ἰατρὸς ΑΣΗΜ. ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀρ. 10, τηλ. 30-74.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, δέχεται καθ' ἑκάστην Γεροκωστοπούλου 52.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥ. ΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπιστρέφας ἐπανέλαβε τὴν ἐργασίαν του, πλατεῖαν Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Ὁ χειρουργὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καὶ χειρουργεῖ ἐν τῇ κλινικῇ του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, 3ος ὄροφος, τηλέφων 55—02.

***

Ὁ Παθολόγος κ. Α. ΝΤΟΝΤΗΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ἁγίου Ἀνδρέου 15, τηλέφωνον 28-49, ἐπὶ συνεντεύξει Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 4.30—7 καὶ ἄνευ συνεντεύξεως κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας, ἐκτὸς Κυριακῆς, τὰς ἰδίας ὥρας.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του καὶ δέχεται Κορίνθου 220 — Ἁγ. Νικολάου (γωνία), 1ος ὄροφος πολυκατοικίας, τηλ. 24-79.

***

Ὁ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος Dr ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (B.S., D.M.D) Σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστώνης καὶ Σικάγου τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN. Δέχεται καὶ ἐπὶ συνεντεύξει εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη — Κανακάρη (Ἐναντι ΟΤΕ), τηλ. 56—06.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον), τηλ. 41-06.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ, μαιευτὴρ - γυναικολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀρ. 46 ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ, τηλέφ. 51-41 καὶ 26-90.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΑΛΕΞΙΟΣ ΜΑΡΑΣΛΗΣ, μαιευτὴρ - γυναικολόγος δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου ἀρ. 46 ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ, τηλ. 51-41 καὶ 26-90.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΡΓΖΗΣ μαιευτὴρ - γυναικολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Νικολάου ἀρ. 46 ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ, τηλέφ. 51-41 καὶ 26-90.

***

ΔΕΡΜΑΤΟ — ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, ἰατρὸς Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἑρμοῦ — Κανακάρη 118, τηλ. 30—61.

***

Ἡ ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ ἐπανελθοῦσα, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 94 (πολυκατοικία Θωμᾶ) ὀδοντιατρεῖον της, τηλέφ. 33-67.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

***

Νέα ἐργαστήρια Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας ΝΙΚΗΤΑ ΜΠΟΜΠΑ, ἰατροῦ Μικροβιολόγου, Γούναρη 13, τηλ. 34—20.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν οἰκίαν του, Μαιζῶνος 59, ἄνω μέρος πλατείας Ὄλγας, παραπλεύρως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὅπου δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφωνον 23—28.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ
Νέα ἠλεκτρονικὰ ἐργαστήρια πλήρως ἐξωπλισμένα
Γ. ΒΙΚΤΩΡΑΤΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 42
Πλατεῖα Ὄλγας

ΛΑΪΚΑ
ΛΑΧΕΙΑ
ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32
ΠΑΤΡΑΙ

ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ο "ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ„

Τοῦ κ. Δ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, φιλολόγου

Διὰ τὴν θεωρητικὴν θεμελίωσιν τοῦ νέου τύπου ἀνθρώπου, ὡρισμέναι νεώτεραι τάσεις ἐπενόησαν τὸν νέον τύπον φιλολόγου. Εἰς τὸ βιβλίον του: «Ἀγῶνες καὶ ἀγωνία γιὰ τὴν Παιδεία» ὁ τ. γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Ε. Παπανοῦτσος γράφει, εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου περὶ τοῦ «νέου τύπου φιλολόγου», ὅτι: «οἱ νέοι φιλόλογοι... θὰ γίνουν στυλοβάτες» τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως «ὄχι γιὰ νὰ τὴν κρατήσουν ἀκίνητη καὶ στραμμένη πρὸς τὸ παρελθόν, ὅπως θέλουν οἱ ἀθεράπευτοι θιασῶτες τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ τοῦ σκοταδισμοῦ, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὴν κινήσουν πρὸς τὰ ἔμπρος, πρὸς τὸ μέλλον, ἐκεῖ ὅπου θὰ δοθῆ μάχη γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ Ἔθνους μας».

Ἑπομένως, ὁ φιλόλογος, διὰ νὰ γίνῃ νέος τύπος φιλολόγου καὶ διὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ νέου τύπου ἀνθρώπου, ἐπιβάλλεται νὰ ἀποδεσμευθῇ ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ τοὺς σχολαστικοὺς θιασώτας του; Καὶ ποῖοι εἶναι αὐτοί; Δὲν ἀναγράφει τοὐλάχιστον τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι σχολαστικοί;

Κατ' ἀρχὴν δὲν ἀντιλέγει κανεὶς ὅτι οἱ φιλόλογοι εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Λύκεια πρέπει, λόγῳ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς θέσεώς των, νὰ εἶναι ἄνθρωποι ζωντανοὶ καὶ νὰ βαδίζουν πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἐπιβάλλεται, ὁ νέος φιλόλογος νὰ προσφέρῃ μόρφωσιν πλήρη καὶ ὁλοκληρωμένην. Νὰ μελετᾷ ὁ ἴδιος, νὰ παρακολουθῇ τὰς νεωτέρας μεθόδους διδασκαλίας, νὰ συνθέτῃ τὰ ρεύματα τῶν ἰδεῶν διὰ νὰ πορίζεται ὅ,τι ὑπηρετεῖ τὴν ἀλήθειαν, τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἠθικήν. Δὲν θὰ μείνῃ προγονολάτρης στεῖρος. Ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἡ ἐργασία του θὰ ἀποτελέσῃ ἀποκοπὴν τοῦ παρελθόντος καὶ τῆς παροδόσεως, διότι τοῦτο ἀκριβῶς θὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ φιλολόγου. Ἡ παράδοσις δέν θὰ παραμερισθῇ. Ἀπεναντίας, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἡ βάσις τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἔργου τῶν νέων φιλολόγων. Δὲν γνωρίζομεν ἂν προσφέρῃ τίποτε τὸ θετικὸν ἡ ἐπικράτησις τοῦ συνθήματος: ἀποκόλλησις καὶ ἀπομάκρυνσις ἀπὸ τοὺς «θιασώτας τοὺς ἀθεραπεύτους τοῦ σκοταδισμοῦ. Διότι χωρὶς παιδαγωγίαν ἢ μᾶλλον χειραγωγίαν, καθοδηγίαν, ἔμπνευσιν καὶ ὑφηγήσεις ἀπὸ τὰς ἀξίας τὰς ἀκαταλύτους τῆς ὑγιοῦς μορφωτικῆς παραδόσεως, πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν ὁ φιλόλογος νὰ ἀσκήσῃ ἔργον πνευματικοῦ ἐργάτου; Οἱ σύγχρονοι μεταρρυθμισταί, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀμφιβάλλουν δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ συγχρονισμοῦ καὶ τοῦ προοδευτισμοῦ ἐπιζητοῦν τὴν ἐκ βάθρων μεταβολὴν παντός, ὅ,τι ἴσχυε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν φιλολογικὴν ἐπιστήμην, καὶ κατάργησιν τῆς κλασσικῆς φιλολογίας καὶ μελέτης τῶν κειμένων, ὅπως αὕτη καθιερώθη ἀπὸ τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων.

Λέγοντες συγχρονισμόν, θὰ πρέπει νὰ λεχθῇ, τί ἐννοοῦμεν. Ὁ συγχρονισμὸς δὲν ἔχει γνωρίσματα κατ' ἀρχὴν σαφῆ καὶ σταθερά. Δὲν προσδιορίζει ἡ ἔννοια αὐτὴ κάτι τὸ συγκεκριμένον καὶ τὸ ἀποκρυσταλλωμένον. Εἶναι ἀδιαμόρφωτος ἔννοια μὲ ποικιλίαν ἀποχρώσεων καὶ ἀσυναρτήτων ἰδεολογῶν. Τί θὰ στηρίξῃ ἢ μᾶλλον τί θὰ ἀποτελέσῃ βάσιν στηρίξεως τοῦ νέου τύπου ἀνθρώπου διὰ τὸ μέλλον, ἀκριβῶς δὲν ἀποσαφηνίζεται. Εἶναι ἀπεναντί ας σαφὲς ὅτι μὲ τὸν λεγόμενον συγχρονισμὸν διαβλέπομεν μᾶλλον ὑποβάθμισιν τῶν μορφωτικῶν ἀγαθῶν, κατάπτωσιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀγαθῶν. Ἄλλως τε, εἰς τὰ πνευματικὰ ζητήματα, τὰ ἰδεώδη καὶ τὰ ἰδανικὰ δὲν ἀκολουθεῖται, δὲν ἰσχύει ἡ εὐθύγραμμος πρόοδος, ὡς συμβαίνει εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας. Τὰ πνευματικὰ ἐπιτεύγματα, ὅταν εἶναι νεώτερα, δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην ἀνώτερα καὶ ὑπέρτερα τῶν προηγουμένων. Τοῦτο συμβαίνει μόνον εἰς τὴν Τεχνικὴν καὶ τὴν Φυσικὴν Ἐπιστήμην. Ἐκεῖ ἰσχύει ἡ εὐθύγραμμος πρόοδος.

Ὁ φιλόλογος δὲν θὰ προσαρμοσθῇ κατὰ τρόπον εὐθύγραμμον ὡς συμβαίνει μὲ τοὺς τεχνικούς. Διότι λέγοντας φιλολογίαν, ἐννοοῦμεν τὸ σύνολον τῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων ἑνὸς λαοῦ. Ὁ φιλόλογος μελετᾷ τὰ κείμενα, καρποῦται τὰς ἀξίας τοῦ παρελθόντος. Συνθέτει καὶ ἀφομοιώνει καὶ οὐδέποτε ἀπορρίπτει, ἐν ὀνόματι τοῦ νέου τύπου ἀνθρώπου ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐφώτισαν τὰς γενεάς, στηρίζει δὲ τὴν πίστιν του εἰς ὅσα ἀπετέλεσαν θεμέλιον τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς παραδόσεως καὶ εἰς αὐτὴν οἰκοδομῶν, χωρεῖ εἰς τὸ μέλλον. Ὁ φιλόλογος ὑπὸ τὴν ἀληθινήν του ἔννοιαν καὶ ἀποστολήν, μορφώνει τοὺς μαθητάς του μὲ κριτήρια τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα θὰ σταθμίσουν τὸ περιεχόμενον τῆς πνευματικῆς του ζωῆς. Ἂν αὐτὴ ἡ στήριξις εἰς τὸν Ὄγκον τῆς παραδόσεως εἶναι σκοταδισμός, γίνεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει φανερὸν ὅτι ἐπιζητεῖται τῶν ὅρων διαστροφὴ καὶ παραποίησις, καίτοι παρέχεται ἡ ἐπισφαλὴς ἐντύπωσις ὅτι ἐπιτυχῶς χρησιμοποιοῦνται οἱ ὅροι αὐτοί.

Ἐγρόφομεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ὁ Ἰδεολογικὸς κύκλος τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ ἀποτίθεται εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ συζυγίαν αὐτὴν τοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ λέγεται ἑλληνοχριστιανικός. Ὅταν αὐτὴν τὴν συζυγίαν ὑμνοῦν, ἀναγνωρίζουν καὶ παραδέχονται οἱ διανοούμενοι τῆς Δύσεως, τότε πρὸς τί νὰ ἀναζητήσωμεν τὸν νέον τύπον ἀνθρώπου ἔξω ἀπὸ τὸ ἀληθινὸν νόημα τῆς Παιδείας; Διατείνονται οἱ ἐμφορούμενοι ἀπὸ τὴν νοοτροπίαν περὶ τοῦ νέου τύπου ἀνθρώπου, ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα τῆς τεχνικῆς, ἡ ἀλματικὴ πρόοδος τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἡ τεχνικὴ καὶ τεχνολογικὴ προκοπή, ἀκόμη ἡ ἐπιστήμη τοῦ διαστήματος, ἐπιβάλλουν τὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ τὸν προσανατολισμὸν τοῦτον. Μιὰ τοιαύτη ἀντίληψις, ἐννοοῦσα ὅτι ὁ προσανατολισμὸς αὐτὸς θὰ γίνεται καὶ μέχρι τῶν Ἰδεωδῶν καὶ τῆς πνευματικότητος τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι αὐτοφανὲς καὶ πρόδηλον, ὅτι θὰ καταστήσῃ τὸν ἄνθρωπον μονομερῆ καὶ μονολιθικόν.

Πιστεύουν αἱ διάφοροι τάσεις ὅτι ὁ ἄνθρωπος θὰ πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται διὰ μέσου τῆς πολιτικῆς καὶ τεχνικῆς ἐνεργητικότητος καὶ πρακτικῆς πρωτοβουλίας. Αὐτὴ εἶναι μιὰ μονοσήμαντος ἑρμηνεία τῆς ζωῆς. Διότι ὁτὲ ἡ ψυχή, αἱ ἰδέαι, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ συναίσθημα θὰ πρέπει νὰ ἐναρμονίζωνται πρὸς τὴν πρακτικὴν δραστηριότητά του καὶ μηχανιστικήν του κατασκευαστικότητα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ λεγόμενος «Νεοανθρωπισμὸς» εἶναι μαρξιστικός, διότι ἡ μαρξιστικὴ θεωρία ὡραματίσθη τὸν ἄνθρωπον ὡς οἰκονομικὴν μονάδα καὶ τεχνικὴν μονάδα. Ἐπεζήτησε νὰ δώσῃ κατεύθυνσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὡς παραγωγὸν ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ μηχανικὴν προσωπικότητα. Λησμονεῖται ὅτι ὁ τεχνικὸς καὶ οἰκονομικὸς πολιτισμὸς φύσει ὑποτάσσεται εἰς τὸ πνεῦμα. «Ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς ὅμως δὲν εἶναι μόνον σύστημα συνταξιθετήσεως ὑλικῶν παραγόντων, ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων. Προϋποθέτει καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐγκυρότητος πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς φύσεως ἰδεῶν καὶ ἀξιῶν», σημειώνει ὁ διαπρεπὴς φιλόλογος καὶ φιλόσοφος Κ. Γεωργούλης εἰς παλαιότερον ἄρθρον του.

Ἡ τεχνικὴ φυσικὰ καὶ ἡ οἰκονομία δὲν εἶναι πράγματι ἀφ' ἑαυτῶν ὑπάρχοντα, ἀλλὰ σὰν συστήματα πράξεων καὶ σὰν ἐφαρμογαὶ πορισμάτων ἐπιστημονικῶν δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δεχθοῦμεν ὅτι διαμορφώνουν ἠθικοὺς προσανατολισμοὺς ἢ ἰδεολογικὰς κατευθύνσεις· ἀλλὰ εἶναι ἔργα το